

REGGELŐ.

Pesten csötörtökön julius 5^{kén} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Vigság is bajjal jár.

Gondolatok közt, kezében szétrágott író tollat tartva, ült szobájában Vermesy, kerületi elnök. Előtte darabka papiroson tömördek törlésekkel és javítgatásokkal előtött jegyzékek, körülte actahalmok tornyosultak, midőn az ajtó lassan felnyílt, és a' nyíláson egy élet-delére hágott asszonyfő kandikált-be, gyenge hangon fuvolyázó: „szabad?” — Kedvetlenül tekintett vissza a' gondolataiban háborított kerületi elnök: azonban mint Neptun lesimitja Virgil Aeneiszében a' lázadt hullámokat, úgy simultak-ki az elnöknek homlok-redői is, midőn nejét pillantá-meg, és megelőző nyájassággal inté-be: „ha a' Grácziaák Themis csarnokába lépnek — mond hízegőleg — bizonynyal causa praegnans, sürgető, fontos dolog vezérli lépteiket. Ugy-e eltaláltam, édesem? mert mult héten, midőn mérnök fiunk jegyváltását jelentéd, éppen illy tekintettel léptél-be. Tehát mit kívánsz Friderika, miben áll jelenleg promemoriád?”

„A' dolog nem éppen olly fontos — válaszolá mosolygva neje — azonban most is egy kérés vezet hozzád, gyermekeink nevében. Tudod édesem, hogy uj évünk első napja elmúlt —

„Fájdalom! zsebeim 's emlékezetembe most is aczél vésővel van vésve. A' pénzvagyó cseléd 's mesterembség keveset ügyel az uj évi üdvözlések megszüntetésére, 's e' szemtelenség arra vitt, hogy Caligulaként ez egész tömegnek csak egy fejet kívánnék, hogy mindnyáját egyszerre 's ez egyben hallhatnám. Leginkább bosszont e' semmiskedés mellett az időlopás!”

„Azt is tudod édesem, hogy uj év után hat napra vizkereszt napja 's ezután közvetlenül a' farsang következik.”

„Igen, arról az álmainkat zavaró éji kocsi-zöreje eléggé meggyőződött. — De mit akarsz ezzel?”

„Tudod édesem, gyakran vagyunk hivatalosak multságokra; felnőtt fiaink, férjhez menő leányaink, számos ismerősünk 's rokonaink vannak; e' szerint nekünk is meg kell tenni a' mágunkét.”

„Értelek, te falusi mulatság, sétakocsizásra gondolsz, nemde?”

„Ugyan férjem, mellyik okos embernek jutna eszébe kemény telben séta-kocsizást tenni?”

„No 's mért nem mulatságos szánkázást a' szomszéd városkába, 's ott pompás ebédet?”

„Ha csak a' sárban nem szánkázunk édesem, másképp' semmi sem lesz gondolatodból; mert havunk elolvadt.”

„Tehát fényes ebédet íthón mintegy 50 személyre, vagy pedig thea-társaságot, mellyre rendesen három annyi vendéget szoktak hívni, mint mennyinek helye van; ugy-e eltaláltam?”

„Most egyszer nem, édes férjem; a' fiatalság patvart gondol ebédrel vagy thea-társasággal; ők nemcsak kezeiket hanem lábcskáikat is szeretik mozgatni — és minthogy jövő héten születésed ünnepe van, e' napot tánczvigalommal határoztuk-el megülni.”

„Tánczvigalommal? — riadá a' megrémült elnök — o, bár inkább ne születtem volna! — Asszony, nő, anya, meggondoltatok-e jól e' tartalomidús szót? Megfontoltatok-e, milly tömördek akadály 's kellemetlenség szokta az illy ünnepélyeket megelőzni 's követni?”

„Megfontolva, megvitatva, elintézve minden, 's a' tanakodásnak azon örvendetes következménye lön, hogy kevés akadály 's változtatással minden rendben lesz. Lajos fiunk, a' mérnök, azonnal leült 's tervet készített; az egész e' terv szerint fog elintéztetni.”

„De hát megnagyobbíthatja-e Lajos a' házat, külebb tolhatja-e a' falakat, tágasbba teheti-e a' szobákat? Igaz, mi kényelmesen megférünk: de a' vendégek sergét, kiknek lég és helyre van szükségök, kik ülni, sétálni, játszani, enni, 's mindenek fölött tánczolni akarnak, hova teszed, hacsak Józsika „Bájvirág-ának” kis emberkéit nem hívod magadhoz: ezek, tudom, hogy megférnek ebédlő asztalunkon is. — Egyébiránt tegyetek tetszéstek szerint: de engemet hagyjatok-ki a' játékból, 's régi megrögzött szokásaimban ne zavarjatok!”

„Bizz csak ránk mindent, bizonyosan meg fogsz velünk elégedni. Meglásd, lakunk tündér-teremhez hasonlítand. — Tehát meggyezel szándékunkban?”

„Ha kedvetek telik benne, legyen!”

Alig hangzának-el ez ígék ajkain, örvendetes zaj támadt az ajtó előtt, és gyermekei, kik hallgatóztak, ujongatva zárak karba atyjokat. Azon esetre, ha e' csoportozatot valamelly képiró családi rajznak használni akarná, megpróbáljuk az elnök családjának tagjait, mennyire tőlünk telik, leírni.

Első a' legidősebb házi gyermek Lajos.

Termete sűgár ;

Képe fehér ; hosszú haja sárga — —

mosolygó arczczal, 's vőlegényi tekintettel. — Második, Gejza, jogász.

Szíve sebes szélvész, 's lobogó láng arra, mi szép 's nagy mint Vörösmarty énekli. — Szidonia, junoi természetű 's tekintetű hölgy

Szép, mint a' ragyogó nap 's feselő virág,

Szép mint a' fiatal Cypria.

Kellemei által gyors hódoltató, mint Caesar, a' szép 's Petrarca imá-dottjához hasonló szende Laura; a' tudós Karolina; az in-kább kellemes mint ígéző bájú Mathild, és Corinna, a' tünde képű Corinna, kinek márvány nyaka

szebb a' reggeli hónál,

szebb a' hattyúnál, 's mint hajnal csillaga olly szép.

atyjának kedvence 's büszkesége; végre Keresztély és Jenő, ikrek, az anyai kedvezésnek tárgyai, és a' nemzetségnek leggyengébb sarjadékai. A' családnak e' tagjai — számra kilenczen, mint a' Múzsák — az elnököt körül fogva, nyajasságukkal 's hizelkedésükkel elárasták.

„Engedjete legalább lélekzetet vennem — kiáltá a' karjaikból erőszakkal kifejlő 's alig szuszogó elnök — hiszen megfojtatok! — A' manó tudna tőletek valamit megtagadni, ha illy egyesült erővel léptek csatatérre; nem, megtagadni tőletek semmit sem fogok, mert készek lennétek Orest furiájiként éjjel nappal gyötreni. Mult nyáron amaz atyai „vetőval“ eltiltott séta-kocsizás élénken van még emlékezetemben. Két hétig nem láttam egyebet borús arczoknál és kisirt szemeknél; kérdéseimre kurta „igen — 's — nem“ volt a' válasz. Ebédnél 's vacsoránál azt hittem, Trappisták zárdájában vagyok, és:

A' néma magány kísérteti szörnye riaszta.

De halljátok gyermekek! fontoljátok-meg jól a' dolgot, mielőtt a' meghívások nyilat ellőnétek. Komolyan figyelmeztetek a' rátok váró fáradoalmak, gondok 's munkákra, az egész héten át tartandó szakadatlan lótas futásra, ha' különben a' meghívottakat elégtűlve akarjátok elereszteni, ha annyiféle természetű ember kívánatainak 's izlésének eleget akartok tenni. Minden egyesek kegyeért hizelgve kell vetélkednetek, 's minden szeszélynek rabszolgájivá lennetek, és mind ezt azért, hogy néhány órányi időközre hideg, kifejezés nélküli tekintetű embercsoportot gyűjtsetek magatok körül, 's a' lármás körben ezek mind egyikének homlokáról olvassátok gondolatait, hogy valami lekötelezőt mondhattatok neki. — Titus eléglé, ha naponként csak egy embert is boldoggá tehetett, és ti kábák,

kevesebb idő alatt olly töméredekkel kívántok próbát tenni! 'S végre is mit nyertek vele? — ha majd mindenki vig sorokban lejt, örvendni fogtok, ha egy szegletben a' nap fáradalmaitól lankadtan, félbeteg magatokat kinyugodhatjátok!“

„Ne higye édes atyám — vágott szavába a' mérnök kaczagva — Straussnak lábemelő hangjai bájerővel birnak, hasonlók Oberon kürtjéhez, mellynek hangjára minden, ki csak hallja, akaratja ellen tánczra kel.““

„Én megtettem kötelességemet — mondá Vermesy — tegyetek kedvetek szerint; annyi azonban való, hogy pazaroljatok vagy farkodjatok, vendégeitek végre is megszóllandnak. Azt az egyet pedig előre kikötöm, hogy bár mi történjék, hozzám panaszra ne jöjjetek; mert süket fülekre fogtok találni!“

Ezzel bucsút vett családjától s' ülésbe ment.

Midőn délben az ülésből haza jött, háznépét az ebédlő teremben nem találta összegyűlve. Ma szokása ellen kissé elkésett; annál inkább bámult tehát, hogy sem családját, sem cselédeit nem látta; sőt mi több, az asztalt is terítettlen találá. Gondolatokba merülve sétált egy ideig fel 's alá; az ebédlés szokott idejét már fél órával haladá-meg a' mutató. — Hirlapokat akart forgatni, de nem voltak helyöken; csengetett, és senki sem mutatá magát. Gondolatában házát azon városhoz hasonlítá, mellyben az emberek kővé váltak, mint az „ezer egy éj“-ből olvassuk. — Könyvet ragadott, 's ez „Máré vára“ volt. Nehány percz mulva boszúsán veté félre az unalmas regényt. Végre előjött Pista, 's asztalt terített. Hevesen támadá-meg az elnök e' késelemért: de Pista a' sok járkálással menté magát, mellyet ma már tennie kellett, és a' kedvetlen elnöknek egy lajsztomot, Leporello-énál nem kurtábbat, mutatott elő. Vermesy a' levest sürgeté, 's nejét korgó gyomrának nevében tálaltásra emlékezteté.

Óra negyed mulva elérkezék a' leves, de családja nem. A' várakozást meguntt házi ur asztalhoz ült 's evett: de boszújára a' leves, a' szolgálonak első főzési próbája, minthogy a' szakácsnének a' tens asszony nyúl volt dolga, elsőzött és kozmás volt. Szóval, mint Pista mondá — ma egész ház zavarban van; lótnak futnak, kiabálnak, czivódnak, kormányoznak, mintha mindeniket gonosz szellem szállotta volna-meg; a' cselédnek fejét kiadott 's visszavontt parancsaikkal megzavarják, és még sem végeznek semmit! — Vermesy, ki nek türelme végre elszakadt, Pista tudósítására felszökött, 's a' háznak felfordulásáról ön szemével akart meggyőződni.

A' neje szobájának előtereméből hangzó zavart láрма már mesziről fülébe hatott. — Rémülve 's azon hiedelemmel, hogy valami

szerencsétlenség történt, lépett a' szobába, hol családját olly heves vitatkozásba merülve találá, mintha legalább is valami reform-bill felett tanakodtak volna. — A' házi asszony közepén állott és ujjairól számolt; a' mérnök jegyzéseket irt, törlött és ismét irt. A' többiek kezeik mozgatásával majd elégedésük majd ismét elégületlenségük jelét adák, és közbe közbe kiáltottak. A' két gyermek mulatóságosnak találván e' babilóni zürzavart. vijjogásával még fülsértőbbé tette azt. A' cselédség fal mellett állván majd ettől majd amattól kapott valami iránt parancsot, melyet az oppositio ismét visszavont. Szidonia Czifrai szakácskönyvét tartá kezében, mellyből a' szakácsnénak felolvasást tartott.

Bámulva állott az ülnök e' zajló csoport közt; asztalhoz intő szózata hallatlanul hangzott-el a' nyelvvihar-zaklatta zudult tenger moraja közt; míg végre, mint a' nagy czár a' Strelitzek lázadást koholó csapatja közé, a' körbe lépett, és oroszláni hangon riadá: „de a' mennyköbe is, mit miveltek? Vagy valóban olly boldogok vagytok, hogy gyomrotokban nem harangoznak delet? — Vagy valami eszközt taláztatok-ki, melly által az éhes gyomor korgását étel nélkül is le lehet csillapítani. Ha igen, azonnal hirlapba vele, és táálmánytokat sokan áldandják, kik most a' pesti hídfő melletti napvendéglőben ebédelnek!“

„A' hivandó vendégek felett tanakodunk — mondá Friderika — e' pontban pedig sok megfontolni való van.“

„Nem megmondtam! alig merül-fel az agyban a' dolognak elhatározása, már egy legio akadály 's kedvetlenség hozzá csatolja magát. Most azonban jőjjetek; e' részben nem vonom-meg tőletek atyai tanácsomat; de csak asztal után, mert egy pár pohárbor után tisztábbak a' gondolatok.“ — Nejének most karát nyújtá, 's utánok egész gyülekezet az ebédlőbe ment.

A' családapán kívül egyiknek sem volt étvágya; elméledve ültek az asztalnál; tányéraikat tisztán vitték-el; mi több, még kedvencz ételök is illetetlen maradt. Fejcsóválva ült az üres tányérok 's a' telt tálakra borúsán néző elnök.

(Vége következik.)

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Óriási tulipánfa. — Lüttichben, báro d' Othen kertjében van egy ritka szépségű 's olly magas tulipánfa, minőt német alföldön még nem láttak. E' faszörny 72 láb magas, 90 láb átmérőjű és éjszaki Amerikából származott. Az eddigi vélemény, hogy e' fa csak nedves helyen tenyészik, egészen megczáfoltatik azon körülmény által, hogy noha az említett tulipánfa száraz 's emelt helyen áll, még is szép 's erős növéssé.

Hév forrás. Valenciennes környékén fontos fölfedezést tettek. A' suchemonti erdőben egy artézi kut furásával foglalkoztak, mely munka közben már 12 metres-nyire jutottak a' széntelep alá, midőn kutaszuk (sonde) egyszerre két ujnyira sülyedt. Ezt menydörgéshez hasonló földalatti morgás követő, 's a' furtt lyukon meleg gőz szállott-fel. Kevéssel ezután erőszakkal löketett-ki a' kutasz, 's a' lyukon felrohanó meleg víz-sugár olly magasan szökött, mint a' furók 's más műszerek kunyhója, 's mind ezt mind a' munkásokat elárasztá. Ez óta folytonosan 's nagy mértékben szökik-fel e' kénkő tartalmú víz, melynek mérséklete 25 fok, és a' tért meleg gőzzel önti-el.

Növény-kényeső. A' turini hegyek közt elnyúló Lancy völgyben bizonyos *dojnicum* nevű növény tenyészik, melynek gyökereiben tiszta kényeső van, mely igen egyszerűen elválasztható a' növénytől. Ennek nedve t. i. ha kisajtolva levegőre tetetik, hol lassanként párolog-ki, olly sok kényesőt ad, mennyi higany elszállott. A' párologtatásnak azonban éjente kell megcsinálni, midőn a' levegő tiszta.

Murmutér. Bonnafont Genfben az 1830 's 1831-ki télen murmutérokkal akart holmi próbát tenni telelésükre nézve, 's e' czélból négy darabot hozatott magának, melyeket azonnal 10 foknyi hidegre tőn. Ez olly fájdalmas és erős behatást tőn az állatokra, hogy nem alhatának el. Ezután melegebb helyre tették őket, 's ekkor hármak csak hamar elszunnyadt, a' negyedik pedig elillant, 's ki nem kutathaták hova. Két nap múlva egyik szolgáló, ki a' pinczéből vala holmit felhozandó, rémülve és sápadtan rohant urához, 's azt erősíté, hogy a' pinczében tolvajoknak kell lenni; mert a' befelé nyíló ajtót nem tudja kinyitni. Azonnal a' mondott helyre futott az egész cselédség, 's minthogy az ajtót felnyitni nem tudák, kénytelenek voltak bezuzni. Az ajtó megett nagy halom állott, mely azt mutatá, hogy mesterséggel hordattatott össze. Hosszas kutatás után kisélt, hogy a' megszökött murmutér a' pinczét elfoglalá, 's abban magának erősséget épített. Egy a' bolthajtásba furott lyukon jutott a' pinczébe, ezután feldulta a' földet, a' falról majd minden meszet lekapart, 's ez anyagokat az ajtó megett két lábnyi magasra halmozá. A' halom aljára azon kívül még egy deszkát is alkalmazott, melyet meglehetősen meszszeségről kellett oda hurezolni, 's ez által a' bejárást egészen elzárá. A' pinczének egyik szegletében 8 — 10 ujnyi mély szalma-ágyon találták a' murmutért alva. A' szalmát több mint 20 üvegről lefosztá. Hogy pedig álmában a' patkányok ne háborgassák, törött üvegekből kettős és szabályos felkör idomú bástyát vont maga körül, mellyen a' patkányok keresztül menni nem tudtak.

KÜLÖNFÉLE.

Nevezetesség. Az éjszak-amerikai Arkansas status hasonló nevű folyamának torkolatjánál, az az ott, hol e' folyam a' Mississippivel egyesül, nem régiben egy város alapított, mely Napoleon nevét viseli. Éjszak-Amerikának műparos népe a' kereskedésnek kedvező minden ponton városokat alapít, 's hogy a' gyarmatosoknak annál kedvesebbé tegye, érdekes neveket ad nekik. — „Napoleontól“ nem messzire fekszik „Vanburen“ is, és így a' Franciaák hatalmas császára 's az egyesült statusok új elnöke közel fekszenek egymáshoz. Első, mi illy új telepítvényen létre hozatik, nihelyest néhány ház elkészült, 's néhány kereskedő, földműves és mesterember együtt van, egy könyvnyomó intézet és hírlap. Ez utóbbi azután mindent elkövet, hogy a' város hir-

re kapjon. Arkansasnak legnagyobb városát jelenleg Little Rock-nak nevezik. Itt vannak a' törvényhatóságok is. Az itt megjelenő hirlap, melly oly tartalom dús és kapós, mint akármelyik angol ujság „Arkansas Times and Advocate” nevet visel.

Birói szigorúság. Aldbeck, a' boldogult irlandi tanácsnok, gyakran viselt az assis-ok házában birói tisztséget. Egy hasonló alkalommal Wexfordban bizonyos férjfiúra hozott ítéletet, ki kétnösségben (bigamia) találtatott vétkesnek. Mielőtt az ítéletet kimondaná, kemény leczkét tartott a' bűnös előtt az erényről; végre beszédét e' szavakkal végzé: „egyedüli büntetés, mit törvény szerint ez esetben szabhatok, két évi száműzés a' tengeren túli földekre; azonban, ha saját akaratom szerint tehetnék, keményebben büntetném; ez esetben a' bűnösnek élte végeig egy házban kellene lakni nejeivel.

Egy mértékletességi társaság titoknokai. Mult napokban több korhely között Jackson Miklóst, a' hoxtoni kerület mértékletességi-társaság titoknokát, Wilson alderman elebe állitak. Jackson irtasan találta a' Redcross-street-en (Vöröskereszt-uton), 's a' rendőr a' mértékletességi jegyet is előmutatá, melly fekete szalagról a' mámorosnak nyakán függött. Tudakozódás után bebizonyodott, hogy a' titoknok azon este még a' társaságnak dolgában járt Kennington-on, mellyet becsülettel el is végzett. Vilson azt kérde az itastól, nem pirul-e ön maga előtt, hogy éjfelutáni két órakor illy helyzetben találtatott, midőn a' társaság az emlékpénzzel becsületességéről 's józanságáról kezeskedik? — „Mikor kapta ön ez emlékpénzt?” — kérde Vilson. — „Én nem kaptam — viszonzá a' tántorgó hebegve — én vettem azt magam megjutalmazására, 's 12 hónapi józanságomért érdemesnek tartám reá magamat.” — Midőn Wilson csudálkozását jelentené a' felett, hogy e' jelnek hordozói azt veszik, a' fogoly így magyarázza-meg annak okát; „én ezt igen természetesnek találom, mert ez előtt iszákos korhely voltam, 's most becsületes józan ember vagyok; — 's erre egyet tántorodott. — Mi pedig e' mai, minden esetre szomorú körülményt illeti, nem én vagyok oka, hanem egyik rokonom, ki egy pohár whisky-t erővel belem beszélt. Igaz, hogy a' szesz nedv nem sok volt, de társaságunk szigorú rendszabályai szerint nekem, vízhez szokottnak, még is fejembe szállott, 's pirulva kell megvallanom, hogy fogadásomat megszegtem. Az alderman öt silling birságra ítelé a' reszeg-józan, és szabadon bocsátá.

Borkedvelő. — Rohrer Mihály, sebész, 1542 körül biberachi polgár volt. Mivel pedig a' szőlő nedvét rendkívül kedvelé, egykor azt parancsolá neki a' tanács, hogy szerdán, mint a' heti vásárok napján, melly alkalommal a' pórok veszekedéseik közben egymást fagyban vérben szokták hagyni, ne igyék. E' határozat után következő kérelmet nyújtott-be: „Alább irt esedezik, hogy a' nemes tanács parancsolja-meg a' póroknak, hogy ha akarnak, délelőtt veszekedjenek, úgy szorgalmasan elkötendi sebeiket; de hogy kedvükért egész nap szomjazzek, azt nem ígérheti a' folyamodó.

ROHRER MIHÁLY.

Leánybőség Uj-Yorkban jelenleg csak 72 000 férjhez menendő leány van, 's ezek közül 40.000 már meghaladta 16-dik évét.

Solothurn canton Jeckert rablót több rendbeli ítéletben 81 évi börtönrre kárhoztatá. Minthogy Jecker most 31 éves, remélheti, hogy 112 éves korában kiszabadul, ha csak ez idő alatt történetből a' halál fel nem oldja békóit.

Legalkalmasabb idő a' házasságra. Johnson Jakab angol orvos állítása szerint a' férfinak 28-dik éve előtt nősülni, 's a' hölgynek 21-dik éve előtt férjhez menni nem kell, ha egészség és élet huzamosságáról van szó. — „Jelenkori ifjainkra nézve — mond továbbá — szükségtelen ez intés; mert ők különben is igen okosak 's óvakozók e' fontos lépés megtevésére, és nősülés tekintetében inkább sarkantyúra mint fékre van szükségök. Nem így azonban a' fiatal hölgyek vagy inkább anyjaik. De nekik csak egy pár szót sugok a' kora házasság ellen, 's ez következő: hogy házasságuk első hétesztendejének minden hónapjaért egy évet vesztenek-el szépségük 's kecsaik tartósságából! Többet nem szólhatnak — és úgy hiszem, szükségtelen is lenne.“

EMLÉKMONDÁS.

H o n f i.

Nem mind honfi, ki itt született, itt fészkele, és ki

Nemzeti öltönyt hord, 's érti a' nemzeti szót.

Honfinak azt tartsad, jóban használni ki nem szün

Honjának, és csak ezért buzg kebelében a' szív.

V—i BARNA.

Szenvedély. Rendszerint feleszmél szenvedélyünk, ha azon pályán, mellyen mi boldogtalanok valánk, más boldogot látunk.

FÁY ANDRÁS.

Ember a' földnek ura; ez a' Theodiceának teremője, az ég és föld, végeesség és végtelenség megmérője; ez a' merész gondolkodó, ki felsőbb lelkkel atyafiságát bátran sejdíti, és a' halandóság küszöbéről szédelgés nélkül benéz a' halhatlanság megmérhetlen vidékeire, melly gyenge és magával jól tehetetlen a' pólyakötelek köztakkor, midőn a' legkisebb féreg is léte első pillanatában tud magáról gondoskodni.

HEGEDŰS SÁMUEL után Csongor N. Enyedről.

Ész és erő az embernek minden vállalkozására jogot látszik adni.

Gr. OXENSTIRN után S. KAROLINA.

Szórejtvény.

Rettegi ezt farkas, de kiváltképp' a' vizi állat;

Ékezetét hagyván, vágd végét, 's fogsz vele gyakran

Illyest. Fordítván nemzet, melly lakja honunkat,

Terhhordásra ügyes, 's iparunkat előbbre segíti.

BELLAÁGH JÓZSEF.

Előbbi rejtvény: kártyában.

Figyelmeztetés. Folyóiratunk t. pártfogói, kik elkéstek az előfizetéssel, méltóztassanak az iránt e' folyó 2 dik felévre rendelkezéseiket mennél előbb a' cs. kir. postáknál 's Pesten a' kiadó hivatalban megtéetni, hogy teljes számú példányokat kaphassanak.

Szerkezi Mátray Gábor; halpiacson alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.